

MLECSENKOV ANGEL

KEDVES "FIATAL" TESTVÉREIM!

Nagy érdeklődéssel olvasom az okosabb és szebb gondolataitokat. Nyilván a legnagyobb segítség adás szándékával kerülnek ezek papírra. /Hála istennek, sikerült hozzájutnom a beszokott Karajokhoz. Köszönet azoknak, akik ezt a nagy munkát elvégezték/ Nagyon sok időt szántam az olvasgatásukra. Megütötte a szemem, hogy milyen nagy mennyiségű írás szól a családról, házasságról, párválasztásról., szexről. Úgyhogy szakirodalommal bőven elvagyunk látva. Felmerül bennem a kérdés, hogy hogyan viszonyulnak ehhez a bő irodalmi tatalomhoz az érintettek? Olvassák-e azok, akiknek íródtak, írónak ezek a bölcs gondolatok. Számomra az Ő reflektálásuk többet jelentene minden- e témában leírt bölcsességnél. Az idei KVT. hála Isten már egy picit megmozdított ezt az állóvizet.

Ha már itt vagyunk, felmerült bennem a kérdés, miért nem nyúlunk egy másik rázó kérdéshez, a váláshoz, az újránházasodottak kérdéséhez. Eben a kérdéskörben a KVT. alkalmával, csak negatívumokról hallottam. Biztos, hogy jó úgy élni egy életen át, házasságban, hogy az együttélés az elviselhetetlenségben történik? Biztos, hogy az, aki az életében a legjobb szándéka mellett olyan házasságot kötött, amiről kiderült, hogy tévedés volt. Biztos, hogy azzal a teherrel kell leélni egy életet boldogtalanul, abban a béklyóban, mert szentségi házasságot kötött valaki. Természetesen megbélyegezve, ha újra házasodik. Akár a Bokorban is. Csak erre nincs az Istennek irgalmas szeretete?

Bocsánat, hogy ilyen hosszan vettem el az időt az életekből.

Üdv. Öcsi

GARAY BANDI ÉS DÓRA

A SZEXUALITÁS SZEREPE ÉS JELENTŐSÉGE

A szexualitás és a szexuális öröm az emberi lét kiemelt ajándéka és értéke. És mint minden értékre igaz: tisztában kell lennünk mibenlétével és nagyon kell vigyáznunk rá.

A szexualitás értékének megalapozottsága

A teremtés által inspirált evolúcióban az ember férfi és nő, azaz mindegyik csak részben fedi le az emberi létezés teljességét. Jin és jang - mondják keleten és szimbolizálják az egymás felé irányuló, egymást betölteni és ugyanakkor a függetlenséget is kívánó ismert szimbólumban. A férfi nőiség nélkül éppúgy „feleség”, mint a nő férfiúság nélkül. Vagy pozitívan megfogalmazva: a férfi a nőiség jelenlétével és befogadásával együtt teljesen ember és a nő férfiúság jelenlétével és befogadásával együtt teljesen ember.

Az ember test, lélek és halhatatlan szellem - tehát hármas. A férfi is és a nő is. Így a kapcsolatukban a három egyéni szál kapcsolatrendszer össze-sodorva egy kilencrétű fonat, hiszen az egyikük mindhárom „énje” a másik mindhárom „énjét” keresi és köt vele kapcsolatot. Ez a kilencrétű fonat a legerősebb emberi kötelék.

A szeretet világa is hármas. Indító és elfogadó szeretet és a szeretet tartalma. Ez az ősminta hagyományozódik a férfi-női viszonyban. Ez az ősminta Isten világának valósága is, és az emberi lét értékének záloga.

Az emberi erények is hármasak. Vannak gondolati (intellektuális), akarati és érzelmi erények.

Az emberi intelligencia is hármas: van IQ, de van EQ is (érzelmi intelligencia), sőt SQ is, azaz szexuális intelligencia is.

Minden akkor stabil egy rendszerben - legyen az az emberi személyiség, vagy egy párkapcsolat, vagy a társadalom összetettebb szerveződése -, ha az emberi személyiségen belül a három szegmens (akár erények, akár intelligencia) egyensúlyban van.

A szexualitás jelentősége ebben a beágyazottságban érhető meg igazán. A szexualitást érett, tudatos egymást szerető személyek birtokolhatják csak a maga értékén.

A szexualitás a szeretet kibomlása

A szeretetvágy minden ember lény alapvágya. Szeretet adva és kapva emelkedik meg a személyiségünk, válnak teljesebbé. A szeretet egy másik ember felé azt jelenti, hogy észrevesszük őt, fontosnak tartjuk, mellé állunk, hordozzuk örömeit és terheit, osztozunk a jó és rossz napjaiban és gyakoroljuk a megbocsátás képességét. Ez a mély sorsközösség-érzés tud teljes értelmet adni az ösztönvilágon felülemelkedni kívánó ember szexualitásának.

Be kell vallani, nem sok a segítőnk. Persze a kor sem volt egyszerű, hiszen a szexualitás csak mintegy ötven-hetven éve lett „problémamentes”, azaz vált külön lehetőségében a gyereknevezéstől. A gyerek születése, a terhességtől való félelem, a gyerekek felnevelésének nehézségei, a nők társadalmi és családi alul értékelése és szerepkiosztása nem a szexualitásról, hanem a családról és a - legtöbbször manipulált - társadalmi rendről szólt. „Elődjeink a századok” az embert sokkal merevebben tagolták szét testre és lélekre. A test, ami rossz és lélekre, ami jó. Vallási és családi félelmek, intések, elhallgatások, prűdériák, hiányzó kommunikáció „áldozatai” lettek eleink. Persze a kor mindent megtett azért, hogy ők ezt ne érezzék azzal, hogy ez a természet rendje. És egészséges lelkiállattal túl is tették magukat rajta és hagyományozták át máig ható mintákat a mai nemzedékre. Az inga aztán természetes módon lendült át a test piederstára emelésében és a lélek elhallgattatásában. A szexuális szabadoság, a „szexuális forradalom”, a „két kattintás az interneten” lehetősége, a gender ideológia elterjesztése, a szexing és más mai jelenségek mind-mind erről beszélnek.

Így a mai keresztény (de mondhatnám normális)

fiatalok nagy feladata az, hogy a kilengő ingát végre beállítsák az egyensúlyi helyzetébe. Az egyensúly alapereje az, hogy a szeretet felől közelítsük meg a szexualitást és ne a szexualitás felől a szeretetet. A szeretet, amit kifejezünk párunk felé a mindennapokban, alkotja meg azt az erőteret, közeget mely a szexualitásunkban kifejeződik. És minél erősebb és teljesebb ez a szeretet, annál örömtelibb lesz az intimitásunk is. És ebben kiteljesedett intimitásban teremődik újjá a szeretet képessége bennünk.

Ez a párkapcsolat csodája.

Szerelembe esni

Ez tényleg egy esés, egy zuhanás. Hormonok (PEA) tánca. Az élet talán legtöbbet irigyelte és vágyott érzése. Ami felszabadít bennünket a másik felé. Ami a másik megismerésének vágyát gyorsítja, formálja, ami helyre teszi személyiségünk hiányait. Mikor az alkat, a személyiség legtöbbet változik: kivirul. Átvinni a szerelmet a szeretet partjaira, ez az együtt járás legfőbb célja és persze nehézsége is. Mert ez munka, önfegyelem, tudatos ön- és kapcsolatépítés. Finomra hangolt kommunikáció és metakommunikáció. Akkor leszünk érettek a következő lépésre, ha a mindent elborító szerelmen túl a szeretet megélése is a mindennapjaink része lesz. Így a házassághoz - optimálisan - három lépcső vezet: az egyéni érettség kialakítása és megélése, a szerelem és a szerelem szeretettel való átítatása.

A három M

A párom: Más, Másként reagál, Mégis szeretem. A nő és férfi nemcsak keresi egymást és hasonlítani akar egymáshoz, hanem alapvetően más. A pszichológiai jellemzők megismerése, az érzelmek és érzékek különbözősége, a tempókülönbségek megismerése az együtt járás alapvető feladata. Kiteljesedő intimitás csak ezek ismeretében, sőt megszeretésében lehetséges.

A szexualitás nagy csapdája az, hogy ezen összetettnek tűnő folyamat betartása nélkül is működik. Sőt! Nagyon jól képes működni, mert a test kíváncsú és a nemi öröm megvalósul. A kérdés: milyen fokon és meddig? Tud-e tartóssá válni a nem a szeretet teljességébe ágyazott kapcsolat? A mai kor tapasztalata az, hogy nem. A párkapcsolatok hamar válságba jutnak. A rossz tapasztalatok aztán óvatossá tesznek bennünket. És a szexualitás leválik a szeretetről, szépen becsomagolt áru lesz belőle, hol az elköteleződés értéktelen, a közös élet és család nem kell és a társadalom és a közösségek épülésének nincs semmiféle biztosítéka az „emberanyag” milyensége miatt.

A szexualitás kibontása

Az érzelmi megalapozás mellett ügyelni kell a technikára is. A szexuális kultúra (intelligencia) nagyon alacsony színvonalú még Európában is. A saját test „titkaiknak” megismerése és a megismertetése, a szexualitás öröm képességének kialakítása és megélése, sőt begyakorlása, egymás vágyainak szelíd „kezelése”, a

szexuális élet játékoságának és dinamikájának megteremtése nagyobb és örömtelibb feladat, mint gondolnánk. Sok családi, baráti, közösségi beszélgetés és párunkkal a „titkok” megosztása juttat el bennünket ennek teljes megéléséhez. Nem kell itt nagyon szégyenkezni, ma rengeteg jó segítő anyag áll a rendelkezésre. A tudatosan megélt élet, az őszinte baráti, családi kapcsolatok a szexualitásról szóló beszélgetés tabuit gyorsan feloldják.

A szexualitás -és mennyi más dolog is - olyan, mint egy jéghegy. Kilencven százalék a víz alatt marad, rejtett, de megismerhető tartalékként. De a mélyre „evezéshez” nem lehet eljutni tartós és elkötelezett kapcsolat nélkül. Az arany szemeket kimosni az élet hordalékkúpja alól csak megfelelő eszközökkel lehet. De vigyázzunk, van aki nem is akar a mélyre ásni.

Egy pár szexualitása hosszú idő alatt bomlik ki a maga gazdagságában, tudatos figyelmes út vezet hozzá, melyre a felfedezés izgalmaival és örömeivel kell lépni. A gyengédség és intimitás ajándéka aztán messze túlmutat a kezdeti örömeiken és nehézségeken is. Az orgazmuskészség és kontroll kiteljesítése csak a finomra hangolt és mindennapok finom erotikáját is megélt párok esetében történik meg.

Szüzen az oltárig?

A mai élet döntési mechanizmusai mások. Mind a szüzesség, mint az oltár lassan anakronisztikus kategória. És az sem volt jó, hogy boldogtalan házasságokat a törvény tartotta össze. Mégis fontos útjelző karókat le-tűzni. Ki kell mondani: a szüzesség érték és azt, hogy azt - férfiként, nőként - kinek ajándékozzuk és mikor, döntő szerephez jut az életünkben. A gond ismerős: a biológiai érettség egyre jobban megelőzi a társadalmi érettséget. Ez a gondolkodás azonban mellékvágányra visz. Nem a társadalmi érettség a döntő a párkapcsolatban, hanem az, hogy érett személyiségek vagyunk-e? Alapvetően az érzelmi érettség a döntő és ez nem kötődik a társadalmi érettséghez.

Ha megtaláltuk azt, akivel olyan szoros szeretetkötelék fűz össze, kivel le akarjuk élni az életünket, akivel összekötjük a genetikai szálainkat, akivel családot szeretnénk, akit boldoggá tudunk tenni és aki boldoggá tud tenni, nem ő méltó egyedül arra, hogy neki ajándékozzuk a szüzességünket? Méltóbbak hozzá az alkalmi kapcsolatok, a flörtök, az elköteleződés nélküli együtt járáások, a mégoly nagy szerelmek, vagy az, ami csak úgy adódhat? Vagy a haverok, osztálytársak, a korszellem sürgetése? Mert az első alkalom beleég az ember mély rétegeibe és visszük magunkkal tovább. Ön-magunk legmélyebb vágyait áruljuk el, ha a szüzességet nem vesszük alapvető értéknek.

Az a jó, ha az együtt járás nem csupán a szerelem megélését jelenti, hanem az egymás felé történő elköteleződés kialakítását, a közös munkát, közös feladatvállalásokat és elhatározásokat, a közösségépítést és a

kommunikáció kicsiszolását. Az együtt járás időszaka tehát a személyiség formálásának alapvető eszköze, hol a „szeretnek” és „örülnek az én szeretetemnek” élménye jellem- és személyiségformáló. Fontos, hogy a családi, baráti és közösségi visszajelzés megerősítő legyen.

A szexuális élet sokkal sokrétűbb, mint lefeküdni valakivel. Az együtt járás intimitásában számos mód adódik, hogy az ember bizonyosodjon az alkati (azonos vágy szint, igény, érdeklődés) összeillésről. Az együtt járás kölcsönösen elősegítheti a férfi ill. női nemi szerepek, identitások kialakítását és fejlesztését. A szüzességet „beáldozni” egy méltánytalan, potenciával és kifutással nem rendelkező kapcsolatért, egy csekély érzelmi intelligenciával és érényekkel rendelkező partnerrel kerülendő hozzáállás. A férfiaknak nagyobb itt a felelőssége, mert könnyű élni azzal a helyzettel, hogy a nők - sajnos - kiszolgáltatottabbak a párkeresés folyamán.

Ha viszont „megérett” a kapcsolat, ha létrejött szeretetkötelék és a vágy a közös élet iránt, miért nem ünnepelelnék meg azt egy közös baráti, családi ünnepben Isten áldásával. Hiszen két ember egymásra találása és elköteleződése többek közös munkája és eredménye is. És fontos.

A ma divatos együttélés nem csak a „papír”, a „felhajtás” elutasítása. Egy belső - legtöbbször ki sem mondott - bizonytalanság kifejeződése is. Az „igen”, helyett csak „talán-t” mondunk. A tapasztalat az, hogy nehezen tud ebben a formában kialakulni a biztonság és vágy együttes dinamikája, mely minden tartós kapcsolat alapja. Érdemes-e éveket kockáztatni arra, hogy bejön-e vagy nem jön be, közbe óhatatlanul is elmúlik az az idő, mely fontosabb dolgokra van odaszánva?

Az oltár meg sokféle is lehet. Magunk a magunk képére alakíthatjuk, legyen az egy templom „bevonulós” nagy esküvő, vagy egy intim családi, baráti gyertyafényes otthoni ünnep. E téren is van tennivalója minden párnak, hogy új mintákat adjon az eddigi hagyományok helyett.

Így a válaszuk az alcímben felvetett kérdésre: az igen.

Hűen a sírig?

A házasságkötés tehát nem révbe érés, hanem a közös út jelentős állomása. A házasságkötés után, a család, az egzisztencia kialakítása munkájába belefáradó párok elszürkülő szexuális élete nemcsak a szexualitás időben kibontakozó gazdagságát veszélyezteti, hanem teret enged számos kételynek, vagy akár kísértésnek is. A felnövekvő gyerekek elé aztán legtöbbször rossz minta kerül, a felnőttek, a szüleik örömtelenségéről.

A szeretet kifejezésének elsajátítása, a mindennapi életünk elé élése, a mindennapok rutin feladataiban és életmódjában is megjelenő finom erotikus tartalom nagy segítség a „vágyat ki ne oltsátok!” felszólításra.

De legtöbbször a szexuális élet elszürkülésének, rutinná válásának nem maga a szexualitás az oka. Sokkal inkább a rossz kommunikáció, érzelmi érettség következő lépcsőfokaira fellépés hiánya és a mindennapi

életvezetés és szerepek át nem gondolt volta. A kialakuló szexuális „játszmák”, a női és férfi nemi szerepek nem megfelelő szintű megélése a párkapcsolatot tovább rombolhatják.

A megoldás itt is a megelőzés, a változás lehetősége és az odafigyelés. A házasság művé, egyfajta szeretetervvé felépítése. Ahol az egyének éppúgy megtalálják benne a kiteljesedésüket, mint a közös életükben a párkapcsolatuk kibontását. A jó közeg, az értelmes, szolgáló dolgokban való elfáradás tudata és megosztása a szexualitás helyét is megteremti és stabilizálja a házaspár életében. Az óhatatlanul is ingadozó vágy, a szexuálisan kevésbé aktív időszakok (pl. gyerek szülés, fáradtság, betegség, fizikai távolság) tudomásulvétele mellett az intimitás és a gyengédség mindennapi megélése türelmesen átsegíti a párt a nehézségeken.

A kérdés tehát ugyanaz, mint a szüzesség esetében. Az, akivel együtt teremtjük meg az életünk kereteit, éljük meg egymás és közös vágyainkat, szolgáló szeretettel vagyunk egymás iránt, nem egyedül ő méltó arra, hogy ez a kapcsolat hűségben az életünk végéig tartson?

Persze tenni is kell azért, hogy a vágy fennmaradjon. Magamnak is belül és a másik felé is. És itt is a test, lélek és szellem hármassága a fontos. Önmagamat vonzóvá kell formálnom. Ebben segít a másik vonzása. És a szex is. A szexualitás finom érzékenységét, rebbenéseit elsajátító párok egyfajta immunitást szereznek a környezetük kihívásaival szemben.

A média és más impulzusok rombolják az immunitásunkat. Nemcsak az érzelmi világunkat, hanem úgy mindent egyszerre. A teljes személyiségünket, annak átformálását akarják. Észrevétlenül lesz jelen az életünkbe. A „védekezés” a barátok, a közösség és család közös immunrendszerének építése. A hegyre épült város, a jó példák, az alternatív kultúra építése nemcsak önmagunkért történik, hanem másokért is és az eljövendő generációkért is.

Az igazi hűség az, ha hűségessé és kizárólagossá teszszük magunkat és a másikat a szeretetünk által. Így az élet leélhető, sőt sokkal boldogabban leélhető, mint egyéb módokon.

Így a válaszuk az alcímben felvetett kérdésre: igen.

A szexualitás jelentősége

Az emberi szexualitást - éppen a nagy értéke és szerepe miatt - körülöleli az emberi és társadalmi érzékenység. Hibázhatunk, hibázunk. A kiteljesedő és elkötelezett párkapcsolat értékét az is adja, hogy vádaskodás nélkül és megbocsájtva tudunk beszélni egymással a múltról, a jelenről és a jövőről. Hogy időt, energiát szánunk rá, hogy türelmesek vagyunk egymás és önmagunk felé.

A szexualitás az ember életében egy olyan eszköz, mely egyik alapja az élete minőségének, boldogságának és eredményességének. És feladat is: teljes és tiszta megélése és kialakítása egy - eddig sajnos hiányzó, vagy kevésbé átbeszél és dokumentált - keresztény (mondhatnánk így is emberhez méltó) szexuális kultúrának, mely

az életről, az élet gazdagságáról szól, melyhez vonzódnak a megszületett emberek és amiben meg kívánnak születni az újak.

Dunakeszi, 2014. február 16.

Ps.: Két fontos dolog van ebben a tárgybéli - és más kérdésekben is -

Egy mozgalom, egy vallás- ahogy a Bokor is: eszményeket állít. Kifejezi, hogy az ideológiai alapja szerint (Estünkben Isten a szeretet és nekünk is így kell élni) milyen ethoszt vall, milyen eszményeket állít.

Ezért az eszményt a maga teljességében kell felmutatni és képviselni, megtámogatva tudományossággal, tapasztalattal, Isten szempontjaival.

(Gyurka bácsi a Bokorlelkiségben is eszményeket állított fel).

Általában az eszménytől eltérőket az eszményt állító közösség (vallás, egyház) bünteti, fenyegeti, bizonyos dolgokat megvon tőle.

Teszi ezt azért, mert úgy gondolja, hogy visszatartó ereje van mindennek és önmaga identitását védi.

De az eszmények nem tiltások, ahogy a 10 parancsokat "eredetileg" nem tiltás volt. Hanem annak a kifejezése. Hogy ha nem csinálsz bizonyos dolgokat, akkor garanciád van, hogy

az Isten törvénye szerint élsz. Vagy - fogalmazható ez pozitívan is - ha csinálsz, akkor - az eszményt alkotó szerint - jó úton (az Istennek tetszés útján) jársz.

A mindennapi életben látjuk, hogy az eszmények a "gyarlandóságok" miatt nem teljesülnek, vagy részben teljesülnek. Minden jószándék és törekvés ellenére. (Ez Öcsi kérdésköre is)

Ilyenkor mi a teendő? Vissza kell nyúlni ezen kérdésekben a fő ideológiai alaptételhez.

Ha az eszmény két csúcsértékes pl. egyházak - akkor az igazság és a szeretet valami kombinációja van. És ezért vannak a szankciók.

Ha az eszmény egy csúcsértékes pl. Bokor- a szeretet rendjében kell kezelni.

Mivel a szeretet része a megbocsátás, a visszafogadás: Tehát ez elvileg rendben van. Gyakorlatilag meg lehet feltételekhez szabni "maradj és többé ne téj el az eszménytől!"- elv alapján.

A megsértett érték és a rá adott reakció elemzése az érett személyi (közösségi) érettség egyik fokmérője.

Tehát :

1. eszményt kell állítani, lehetőleg minél tisztábbat. (nem érték egyet ebben Nácival a próba, meg kvázi, privát kísérletével)

2. Mindenben segíteni kell, hogy az eszmény élhető legyen.

3. Az eszménytől eltérőket a szeretet rendjében kell elfogadni ("maradj és többé ne téj el az eszménytől")

4. Ha úgy érezzük, hogy az eszmény nem jó vagy túlzott, akkor meg kell vizsgálnunk, hogy az alapfelvetésünk kívánja-e a módosítást, az alapeszményt

lehet-e másképp értelmezni (esetünkben, hogy a Szeretet rendjébe mi fér bele).

(persze én sem akartam az "észt osztani"): Garay Bandi

POLINGER ÁGNES

KEDVES PISTA ÉS KOROMBELI ÖREGEK!

Emberi szaporodás témakörhöz:

Sem a villamos áram, sem a pelenka, sem a lombikbébi, sem a (bármilyen tudatos) családtervezés, sem a genetikailag sokszorosán sérült, így életben tartott, így szaporodó (túlszaporodó) faj nem természetes.

Előbbi, példaként említett, emberi találmányaink természetellenesek, ha mégoly kellemesnek, vigasztalónak, vagy nemesnek látszanak is.

A „primitív” kultúrák, általában a környezethez, életkörülményekhez illeszkedő, témához kapcsolódó szokásai meglehetősen nagy szóródást mutatnak: többnejűség, többférjűség, gyerekházasság, próbaházasság, stb.

Kijelenthetjük-e, hogy az ő szabályaik rosszabbak a civilizált világ, koronként változó, előírásainál, vagy a mieinknél, vagy a maiaknál, vagy a későbbiekénél?

Nem gondolom, hogy a katolikus egyház által nagyrészt a középkorban kidolgozott, és (lélektani) tűzzel-vassal betartatott, mostanra fellazult, elbizonytalanodott szabályai lennének (leginkább) Isteniek. (Házasságon belüli szex szabályozása, cölibátus, elváltak kiközösítése, stb.)

Jézus által mondott, betartandó törvényeket, ezekről a témákról nem ismerek. A feleség elbocsátásától való óvás, tekintettel az akkori zsidó környezetre, inkább így hangozhatott: Aki elbocsátja feleségei közül bármelyiket..., az anyagilag ellehetetleníti, nyomorba juttatja, tehát, ne tegyétek.

Kedves Pista!

Az általad leírt „helyes sorrend” gyönyörű, legalábbis nekem nagyon tetszik, de nem mindenki számára járható út, lehetőség, minta. És egyáltalán nem gondolom, hogy a mai világ, a mai fiatalok a pokolba vezető úton járnak.

A média által nyomatott sok borzalom ellenére nem szörnyűséges világban élünk. Vö. a nagy népsűrűség ellenére sokkal kevesebb az agresszió, mint az „természetesen” (etológailag) várható lenne. A politikailag másként vélekedőket nem (mindenhol) húzzák karóba, fejezik le, ölik halomra. A megszületett gyerekeink többsége, még a harmadik világ országokban sem hal meg élete első éveiben...